

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

**Letnik 31, št. 12
DECEMBER 2011**

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ **VOLITVE**
- ⇒ **ANDREJ GOSAR**
- ⇒ **VOŠČILNICE**
- ⇒ **ŽPS**

SOODGOVORNOST ZA VREDNOTE

Predvolilni čas je tudi priložnost, da razmislimo o svojih pogledih na nekatera vprašanja v zvezi z vlogo kristjanov v družbi nasploh. To je še toliko bolj pomembno, kolikor lahko vsak na svoj način in po svojih zmožnostih pripomore k ustvarjanju javnega mnenja, s tem pa tudi k vzpostavljanju razmer v družbi, v kateri bodo upoštevane krščanske vrednote.

Naša naloga je jasno izražena v papeževi okrožnici »Bog je ljubezen«: »Politika je več kakor tehnika oblikovanja javne ure-

ditve, njen izvor in cilj je ravno pravičnost, ta pa je etične narave ... Družbeni nauk Cerkve želi preprosto prispevati k očiščenju razuma in pomagati, da moremo to, kar ja pravilno, tu in sedaj spoznati in nato tudi uresničiti ... Na tej točki pa se dotikata vera in politika (čl. 28).«

Sveti oče poziva laike, da s svojo vero, izkušnjami in posebnimi sposobnostmi sodelujejo pri razreševanju moralnih vprašanj naše dobe. Kot državljani so poklicani, da se udeležujejo političnega življenja in na pri-



meren način oblikujejo družbeno življenje, spoštuječ avtonomijo in sodelujoč z drugimi državljani (prim. čl. 29).

»Naša skrb ni politika, niti samo odločanje politike, ampak vera in odrešenje,« je jasen Benedikt XVI. Poklicani smo, da učimo resnico, popravljamo napake in se medsebojno vabimo k večji zvestobi.

Medsebojno spoštovanje in obzirnost nista znak slabosti ali pomanjkanja zavzetosti, pač pa izraz kreposti, ki odraža zaupanje in vero. Graditi moramo pristno edinost, ki bo odražala resničnost naše vere in raznolikost našega občestva. Upoštevati moramo besede svetega očeta, ki nas tako močno opominja.

Že v zasebnem življenju je človeku potrebno vodstvo Božjih nauk in zapovedi. Koliko bolj nujno je torej, da se delo za Božje kraljestvo razprostre tudi na javno delovanje in življenje ljudi. Kajti čim bolj svet in ži-

vljenje v njem postajata soodvisna oziroma se globalizirata, tem bolj je potrebno, da zavladajo tudi v javnem življenju Božji nauki in Božje zapovedi ter da tako tudi v tem zavlada Božje kraljestvo. Organizacija, ki ustreza posebnim družbenim interesom, zlasti vodstvo in nadzorstvo gospodarskega življenja, bi pritegnila na področje javnega življenja celo vrsto pomembnih gospodarskih, socialnih in političnih nalog ter problemov.

Zares smotrno je lahko urejena samo družba, v kateri se večina ljudi zaveda svojih socialnih, kulturnih, gospodarskih in drugih interesov, pravic in dolžnosti. Zato pa je danes zelo pomembna naloga ustvarjati okoliščine, ki bodo omogočale tvoriti ljudsko voljo. Kolikor v družbi ne pride do soglasja o temeljnih vrednotah in ciljih, po katerih naj bi se družbena ureditev ravnala, tudi ne more biti prave demokracije. V tem primeru ostane od demokracije samo demokratični

postopek ugotavljanja večinskega menja. To mnenje pa je pogosto žal izkrivljeno s strani sredstev javnega obveščanja.

Papež pravi: »Cerkve poziva k političnemu delovanju, ki bo izraz moralne ozaveščenosti ljudi in bo pozorna na dostojanstvo vsakega človeškega bitja, ustvarjanja splošne blaginje in zaščito zapostavljenih in ranljivih.« Krščanski pogled na človeka zajema veliko več, kot si navadno mislimo. Utišati ali zatajiti ga, pa pomeni utišati resnico. Ko gre za odločitev o tem, ali in koga bomo volili, pa nam veliko pomaga misel, da vsako naše dejanje, vključno z oddanim glasom na volitvah, lahko prispeva k širjenju Božjega kraljestva ali pa ne. Utemeljeno lahko sklepamo, da se tudi kristjani premalo zavedamo soodgovornosti za to, da so nekatera etično popolnoma nesprejemljiva stališča včasih deležna celo večinske podpore v parlamentu.

Lojze Gosar

SPOMIN OB OBLETNICI ROJSTVA

Andrej Gosar se je rodil 30. novembra 1887 v Logatcu na Čevicah. Oče Ivan je v težkih gmotnih razmerah opravljal čevljarstvo obrt. Mati Marija Hodnik, tudi Logatčanka, je povila sina edinca.

Nobenega dvoma ni, da je bil Andrej Gosar v obdobju med obema vojnama pomembna osebnost v našem političnem, gospodarskem, socialnem in sploh kulturnem življenju. Zato ostaja pomemben tvorec naše družbe tudi danes.

Bil je vseskozi zvest cerkvenemu socialnemu nauku, a hkrati nasprotnik onih, ki jih je imenoval »samozvane čuvarje pravovernosti« in zato v političnem in družbenem življenju osamljen.

»Kristjan naj bo previden, kadar se sklicuje na svoje katolištvo, kadar skuša svojo resnico prodajati kot katoliško resnico. Božje kraljestvo je on-

stran vseh naših predstav, dosežemo ga s čistostjo srca,« je ena izmed njegovih temeljnih spoznanj. To nam lahko služi še danes v premislek (Gl. Tomaž Simčič, Andrej Gosar: Krščanstvo in socialno gibanje, Ljubljana 1992).

Osnovno šolo je Andrej končal v domačem kraju, dve leti se je pri očetu učil čevljarstva, potem pa ga je oče z župnikovo pomočjo jeseni leta 1902 vpisal na ljubljansko c.kr.II. državno gimnazijo. Jeseni 1910 se je vpisal na pravno fakulteto. Zaradi pomanjkanja denarja je prekinil z rednim študijem in se je junija 1911 v Hrastniku zaposlil kot uradni aspirant pri Južni železnici, kjer je ostal eno leto. Ponovno je ob delu nadaljeval študij na pravni fakulteti in ga končal 1915 in leto kasneje tudi doktoriral. Pa mu strelni jarki niso bili prizaneseni.

V tem času so domači prodali staro kajžico na Čevicah in



so si po sinovem načrtu postavili novo na polju ob državni cesti, na začetku današnjega drevoreda. Še nekaj je zaznamovalo takratno življenje mladega Andreja. Njegovo pozornost je po vsem ne nadoma zbudilo mlado dekle iz soseščine.

»Presneto, da nisem nikoli prej opazil te miline si je rekel. Neodločen je šel mimo pa se je po nekaj deset metrih pri sosednji hiši obrnil. Dober dan, go-



spodična, je pogumno pozdravil dekle na vrtu, ki se je mirno ozr-la. O, kaj bi pa radi go-spod? Ni težko uganiti, ko ste takole roža med rožami. Za cvetko bi prosil. Rdečo mi utrgaj-te. Kako bi se slišalo na primer tole: Dala mu je cvetko zalo, s cvetjem mu je dala srce. Sama v vrtu je ostala, on po svetu je šel od nje. Tak vendar nisem. Nikoli ne bom tak vetrnjak. Šel bom res po svetu pa ne za dolgo. Ko po-ložim izpite, se vrnem in poiščem dekle, ki mi bo potem žena.« 18. maja 1918 se je poročil z Antonijo Mihevc iz

Logatca. »Po cesti so mirno hodili ljudje pa ni nihče pogodil, da sta si tiste minute dva mlada človeka odpira-la srce.«

Tako si je zapo-mnil ta čas prijatelj. Ob priložnostnem sreča-nju sta si segla v roke in drug drugega spodbudila k živahnemu društvenem delu, kjer sta ves čas sodelovala pri pripravi dramskih tekstov. Največ sta raz-pravljala o društvenem delu Orla in političnem življenju.

V povojnem času (1918) se je pri Deželni vladi za Slovenijo za-poslil kot strokovnjak za socialna vprašanja. Študijsko se je izpol-njeval v Münchnu. Izdajal je svoj časopis Socialna misel, postal minister za socialno politiko pri osrednji Beograjski vladi. Ka-sneje je zastopal Jugo-slaviijo v socialnem od-boru Društva narodov v Ženevi, bil imenovan v vrhovni državni svet. Po letu 1929 je pouče-val pravo, ekonomijo in sociologijo kot izre-dni in kasneje redni profesor na Tehniški

fakulteti ljubljanske univerze.

Leta 1944 je bil aretiran in odpeljan v koncentracijsko tabori-šče Dachau, od tam se je vrnil junija 1945. To pa ni bilo dovolj za mir-no nadaljevanje štu-dijskega dela po vojni, ampak je bil odrinjen v nadzorovano obrobje, kjer se je moral ukvar-jati le s statistiko.

Še na drobec iz medvojne življenjske poti kaže opozoriti. Med vojno so ga dva-krat obiskali najvišji predstavniki OF na domu v Ljubljani. Ta-krat so ga poizkušali pridobiti za sodelova-nje. Odklonil je in si tako zavestno izbral »cenzurirano« pot v prihodnost.

Andrej Gosar in Jože Plečnik sta ne-dvomno najpomemb-nejša vzora za naše okolje, zato nanju tudi v prihodnje ne bi smeli pozabiti.

Pavel Mihevc

O VPRAŠLJIVOSTI NESMISELNIH VPRAŠANJ ...

Verjetno ni prav veliko ljudi – ali pa se morda motim –, ki so v sobotni prilogi Dela (5. november 2011) prebrali sestavek gospoda Hardvika Pernovarja (Ljubljana) »Kako in kdo vzgaja v naših šolah« (zapisano v rubriki »Prejeli smo«).

Že prvi odstavek tega besedila so mi vzbudili pozornost in dali vtis, da je avtor sestavka poučen le z njemu sprejemljivo in doumljivo resnico, ki smo jo vsa povojna leta morali sprejemati vsi kot edino pravo, zveličavno, ki je naravnana proti Cerkvi in zato »svobodna«.

Morda pa je vendar že čas, da tudi Cerkev (vsi verni) in vsi tisti, ki jih dr. A. Stres po mnenju pisca citiranega članka vodi v »novo fazo nekakšnega novodobnega vojnega pokristjanjevanja, ki ga je takrat namesto nad srednjeveško poganstvo usmeril nad sekularno državo, drugače misleče in neverujoče«, tudi razmišlja

svobodno in drugače.

Ne morem se znebiti vtisa, kot da prebiram gradivo kakega povojnega partijskega sestanka, ki svoje članke poziva k budnosti, ker se pokristjanjevanje preveč razrašča in ogroža svobodo neverujočih, sekularno državo in sploh drugače misleče.

Sem veren član naše družbe in kot tak enakovreden član slovenske družbe ter sin vernih staršev, pozneje z verskim poukom v cerkvi ali šoli vse tja do univerze, »indoktriniran« (očitek zapisan v citiranem sestavku).

Kar neverjeten je strah pred vplivom RKC, ki »povečuje svoj vpliv, ustanavlja vrtce, osnovne šole, gimnazije in celo katoliško fakulteto«. Avtor citiranega sestavka se tudi sprašuje, »čemu RKC ustanavlja vzgojno izobraževalne ustanove? Cerkev se dobro zaveda, da gre pri šolanju za socializacijo človeka in oblikovanje

njegove skupnosti. Zato si otroke najprej prisvoji s krstom, zapoveduje staršem, da jih vzgajajo v krščanski veri, nato pa z ustanavljanjem svojih vzgojnih ustanov od vrtcev, osnovnih šol in gimnazij do fakultet«.

Strokovno vprašljiva in celo nesmiselna bi bila poglobljena diskusija in iskanje odgovorov na ta vprašanja, ki so vernim razumljiva in zanje sprejemljiva. Zato ni mogoče odgovoriti na pomislek, ki si ga postavlja avtor omenjenega članka, zakaj toliko univerzitetno izobraženih ljudi, ki delajo na šolah, čeprav poznajo naravne zakone, verjame v resničnost pravljice o stvarjenju sveta in človeka, brezmadežnemu spočetju, vstajenju od mrtvih, vnebohodu, razsežnosti skrivnostnega veselja ...

Kristjani verujemo, in sicer tudi zato, ker se zavedamo omejenosti človeškega razuma.

Ob branju večkrat citiranega teksta se vprašujem, zakaj oči-tek vernim (Cerkvi), da delujejo z enim samim ciljem, namreč vzgojiti vernike v duhu svojih posvetnih ciljev. Kate-rih? »Resnični kristjan naj bo previden, kadar se sklicuje na svoje katolištvo. Božje kra-ljestvo je onstran vseh naših predstav, do-sežemo ga s čistostjo srca,« je eden izmed temeljnih razmislekov predvojnega politika in globoko vernega mi-sleca Andreja Gosarja. Misel, ki jo prav lahko sprejemam tudi sam.

Pavel Mihevc

VEROUKARJI 7. RAZREDA IZDELOVALI VOŠČILNICE ZA ŽUPNIJSKO KARITAS

Vsako leto k ve-roučni uri povabim gospo Marijo Klančar, ki vodi župnijsko Kari-tas v Logatcu. Tako »iz prve roke« veroučen-cem predstavi organi-zacijo Karitas in delo-vanje Karitas Logatec. Letos nas je ob svojem obisku prijazno pova-bila k sodelovanju pri izdelovanju praznič-nih voščilnic. Skupina Karitas namreč ob božičnih praznikih obi-šče preko šesto ljudi – starejše, osamljene, varovance v domu ostarelih, družine no-vokrščencev – in prav vsakemu podari tudi

voščilnico. Letos so se v Karitas Logatec od-ločili, da bodo vse vo-ščilnice naredili sami, zato, pravi gospa Mari-ja, bo vsaka pomoč pri izdelovanju voščilnic dobrodošla. Seveda smo ji mi obljubili, da jim bomo pomagali.

In res, eno sre-dino popoldne smo namesto rednega ve-rouka izvedli pravo delavnico izdelovanja voščilnic. Pripravljeni na delo z vsemogoči-mi papirji, bleščicami, modelčki, barvami in lepilom smo si prav vsi »sedmarji« zaviha-



li rokave in se resno lotili dela. Na pomoč so nam priskočile tudi nekatere mame, gospa Marija pa je poskrbela, da smo se posladkali in da nismo bili žejni. In izkupiček? Naredili smo skoraj dvesto voščilnic.

Dragi veroukarji, čestitam! Pokazali ste, da je vaše srce odprto in polno sočutja do ljudi v naši sredini.

Zdaj imamo torej priložnost, da po svo-



jih močeh naredimo nekaj dobrega za našo skupnost in tako tudi mi pomagamo ljudem v stiski, saj bodo sred-

stva, ki bi jih porabili za nakup voščilnic, lahko namenili za kaj drugega.

S 16. SEJE ŽPS

Na zadnjo sejo ŽPS so bili povabljeni kateheti. V naši župniji poleg župnika deluje devet katehetinj in katehetov. Njihovo mnenje je, da bi moralo biti delo z mladimi v župniji širše načrtovano, ne le v okviru verouka. V župniji je polno ljudi, ki bi lahko mladim veliko dali. Predlagajo organizirano in v naprej pripravljeno delo z mladimi, pri katerem ne bi sodelovali le kateheti, starši in voditelji birmanskih

skupin, ampak cela župnija. Zelo dobrodošle so tudi različne akcije pri verouku, ki otroke spodbujajo k delovanju in pri katerih otroci zelo radi sodelujejo. Kateheti si želijo več sodelovanja s starši otrok. Verska vzgoja se začne v družini in je vsako drugo delo z otroki, tako pri verouku kot širše v župniji, brez zgleda in podpore staršev oteženo in nima vidnih sadov. Torej ni dovolj le delo z otroki, ampak tudi (ali

predvsem) s starši.

Predstavnica Karitas v ŽPS Elka Kokalj je predstavila delo župnijske Karitas, ki šteje 20 članov. Srečujejo se prvi ponedeljek v mesecu, takrat si naredijo mesečni plan. Redno, vsak mesec, na domu obiskujejo starostnike jubilate (verne in neverne); vsako nedeljo pomagajo pri obhajanju ostarelih v Domu Marije in Marte; enkrat na mesec pomagajo pri izvedbi maše v Domu starejših; imajo

pogovore z ljudmi v stiski; vsak mesec delijo hrano iz evropskih sredstev; sproti, glede na zmožnosti, finančno in materialno pomagajo družinam v materialni stiski; vsak ponedeljek pri maši berejo Božjo besedo; udeležujejo se izobraževanj za sodelavce Karitas. Še posebej dejavni so v tednu Karitas (letos od 21. do 27. novembra z naslovom Srce, ki vidi), ko vsak dan z branjem Božje besede sodelujejo pri maši in oblikujejo nedeljsko bogoslužje. V tem času se pripravljajo na miklavževanje, saj vsako leto sodelujejo pri pripravi tega praznovanja, tudi s skromnimi darilci. Župnijske Karitas potrebuje okrepitev, želijo si, da bi se jim pridružili tudi mlajši člani. Pri raznih akcijah jim pomagajo člani drugih skupin, predvsem skavti, veroučne skupine ... Sredstva dobijo iz prostovoljnih prispevkov, nekaj denarja dobijo od občine, hrano iz evropskih sredstev, v tednu Karitas se jim nameni dve tretjini ne-

deljske nabirke.

V študijskem delu smo obravnavali drugo temo iz Smernic za ŽPS v pastoralnem letu socialne pravičnosti - Pravičnost v ljubezni z naslovom Imam lastno mnenje - oblikujem javno mnenje. Vsak kristjan je poklican, da išče (objektivno, absolutno) resnico, ki je neodvisna od naših mnenj. Bistveno je vedeti, kaj je dobro, kaj je resnica. Osebnostno mnenje je pod močnim vplivom javnega mnenja, resnica pa je nad vsakim mnenjem. Pomembna sta dva koraka: oblikovati mnenje, ki je v skladu z resnico in to resnico oznanjati.

5. decembra 2011 ob 16.30 bo v dvorani Medgeneracijskega doma miklavževanje, ki ga bo pripravila skupina Nazaret, 8. decembra 2011, na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije, pa akademijo v čast Brezmadežni, pripravili jo bodo člani komisije za oznanjevanje. Vabljeni!

Petra Rok

ROMANJE PO SVETI DEŽELI (4. DEL)

**Torek, 15. 3. 2011
– hoja po Jeruzalemu**

Po molitvi in zajtrku smo odšli po postajah križevega pota. Začeli smo skoraj pri Štefanovih vratih. Na desni strani ulice že opazimo samostan sionskih sester, Ecce Homo. Tu je bila Herodova palača, kjer je bil Jezus sojen. V teh ječah naj bi bil zaprt tudi sv. Pavel. Tu je pripeljal Pilat Jezusa pred množico. Na tem mestu so imeli nekakšne igre. Če je bil nekdo obsojen na smrt, so ga oblekli in postavili za kralja. Kraljeval je samo eno uro. Vsi so ga morali ubogati. Potem so ga pa ubili. Tudi Jezusa so ogrnili z rdečim plaščem, in se norčevali iz njega. Jezus je molčal. Ulice so tu ozke, polne prodajalcev vseh mogočih stvari. Težko je najti vse postaje. Ponekod je manjša kapela, ali pa samo slika na steni zgradbe. Tu je slika Simona ali Ve-

ronike, ali pa Jezusa pod križem. Ob petkih, ko je za muslimane prosti dan, lahko vidiš skupino kristjanov, ki nosijo križ in molijo. Hodili smo po ozkih bolj umazanih ulicah in prišli do Božjega groba, ki stoji na vrhu Kalvarije. Cerkev je stisnjena med zgradbe tako, da nimamo prave predstave o velikosti. Takoj za vhodom so ozke, strme stopnice na Golgoti. Do tu je Jezus nosil križ, tu križ nosi Jezusa. Jezusov grob je približno 40 m stran. To je okrogla, večja kapela, kamor lahko nekoliko sklonjen stopiš in poklekneš ob pravokotni skali.

Preberi Mt 27; Mk 15; Lk 23; Jn 19.

Sreda, 16. 3. 2011

Ta dan smo hodili po mestu kar sedem ur. Najprej smo šli skozi Štefanova vrata, čez dolino Cedron na Oljsko goro. Pobočje je obrnjeno proti zahodu in mestu Jeruzalem. Tam je cerkev, kjer je Jezus potil krvavi pot. V vrtu Getsemani so

tudi zelo stare oljke, menda še iz Jezusovih časov. Malo višje je cerkva, v obliki solze. Tam je Jezus jokal nad mestom. Na vrhu je cerkev. Tu je Jezus učil moliti učence Oče naš. Napisan je tudi v slovenščini. Še malo višje je kupola, V muslimanski lasti, kjer naj bi šel Jezus v nebo.

Preberi Lk, 24,50-53

Popoldne smo poiskali sedež kustosa za sv. Deželo, kjer so Frančiškani. Lepo so nas sprejeli. Dobili smo certifikate. Tam blizu, prav tisto uro, so pripeljali v cerkev latinskega patriarhata, relikvije Sv. Terezije. Bilo je zelo slovesno, z godbo in tudi državnimi predstavniki.

Betlehema, izrazito muslimansko. Po ulicah, kjer prodajajo vsemogoče stvari, prispemo na ploščad pred cerkvijo. En del je pravoslaven, levi pa krščanski s samostanom. Spodaj je votlina Jezusovega rojstva. Težko si je predstavljati, da je bil rojen tu Gospod. Zraven votline rojstva je še votlina kjer je Sv. Hieronim prevajal Sv. pismo v latinščino (t. i. Vulgato). Vračali smo se počasi, v zelo vročem dnevu. Še enkrat smo prečkali strogo mejo med obema mestoma.

Preberi: Knjigo o Rut; 1 Sam 16,1; 2 Sam 23,13; Mih 5,1; Mt 2,1-12; Lk 2,1-20; Jn 7,41-42.

Petek, 18. 3. 2011 – Jeruzalem

To dopoldne smo si ogledali cerkev zunaj obzidja, kjer je Peter zatajil Jezusa. Na jugovzhodu so izkopanine Davidovega mesta. Hodili smo tudi po vodovodnem kanalu, kjer so črpali vodo. Srečevali smo precej

Četrtek, 17. 3. 2011 – 25 km in 8 ur hoje.

Zjutraj smo zapustili Jeruzalem in se podali na jug proti Betlehemu. Po zelo prometni cesti s pločnikom, se je mesto podaljšalo skoraj do

vojakov in vojakinj. Popoldne ob treh smo šli molit Križev pot. Zvečer molitev, pranje in spanje.

Sobota, 19. 3. 2011 – 20 km, 5 ur hoje.

Jeruzalem in muslimanski svet smo zapuščali ob osmi uri, smer severozahod. Namenjeni smo bili v mesto Ain Karin, k teti Elizabeti in Zahariju. Marija je hitela v judijsko gorovje, k teti. Pa niso hribi, za nas malo višji griči. Dežela je valovita in zelena. V dolini sta dve cerkvi, na desni cerkev Janeza Krstnika z Zaharijevo hvalnico, malo višje na levi pa cerkev Marijinega obiskanja z Marijino hvalnico. Obe molitvi sta zapisani tudi v slovenščini. Podaljšali smo pot za nekaj kilometrov. Trd, vroč asfalt nas je izmučil. Potem smo nad seboj, visoko v bregu zagledali samostan, kjer je Janez Krstnik živel kot mladenič. Samo en frančiškan ga oskrbuje. Dobili smo prenočišče

in tuše.

Preberi Lk 1,5-80

Nedelja, 20. 3. 2011 – 16 km, 6 ur hoje.

Zjutraj ob pol devetih smo bili pri maši. Skoraj prepozno se odpravimo naprej. Pot nas vodi dol in gor med kamenjem in grmičevjem. Tu v Shoresu smo spali kar udobno. Zjutraj so nam v košu in z avtomobilčkom pripeljali zajtrk. Posrečeno!

Ponedeljek, 21. 3. 2011 – 15 km, 4 ure hoje.

Od tu smo zakorakali po cesti, avtoceste nikakor nismo smeli izpustiti. Pot nas je vodila tudi po gozdnem parku. Tu so se muslimani upirali Judom. Veliko je bilo mrtvih. Bližali smo se samostanu v Latrunu. Tam je kar strogi red. Nismo vedeli, na kateri strani je vhod. Za nami se je pripeljal nek avto, v njem pa pater z dolgo

brado. Ustavili smo ga. Čudno nas je gledal, saj nas ni razumel. Jaz sem imela s seboj sliko oskrbovanca Doma Marije in Marte, g. Stanislava Pretnarja, ki je preživel petdeset let v tem samostanu. Povedala sem njegovo ime in pokazala sliko. To je pa razumel. Pokazal nam je pot do vhoda. Lepo so nas sprejeli, prenočili, postregli z večerjo in zajtrkom. Zvečer smo z njimi molili večernice, zjutraj pa hvalnice in bili pri maši. Patrom se je že mudilo na delo, ker obdelujejo vinograde in nasade oljk. Dva pater duhovnika iz tega samostana, sta prišla v juniju na obisk v Logatec. Frančišek, kot ga v domu imenujejo, oskrbovanec Doma Marije in Marte, ju je bil zelo vesel.

Torek, 22. 3. 2011 – 25 km, 7 ur hoje.

Iz lepega zelenega Latruna smo šli proti Ramli. Prečkali smo veliko cestnih in avtocestnih križev. V Ramli



so bili samostani in cerkve zaprte. S taksijem smo se odpeljali do Jafe. Taksist nas je odložil na obali Sredozemskega morja. Dolgo smo iskali prenočišča po ulicah mesta. Ker ni bilo tam prostora, smo odšli ob obali naprej. V Tel Avivu smo le našli še zadnji večer preno-

čišče s hrano.

Sreda, 23. 3. 2011

Taksi nas je že čakal ob 10 uri, da nas odpelje na letališče. Let za Rim je šele ob petih popoldne. Iz Rima dalje pa ob osmih. V Benetkah smo bili že ob desetih zvečer, kjer nas je čakal kombi in

prijazen šofer. Srečno smo prispeli v Logatec ob dveh zjutraj.

Hvala ti Gospod, da si mi dal prehoditi pot po Tvojih stopinjah!

*Romarka RK
(Konec)*

KOLEDAR

DECEMBER

2011

1. december – ob 18.30 uri srečanje za študente; ob 19. uri molitev za domovino; ob 20 uri kateheze za odrasle in mladino;

2. december – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

3. december – ob 9. uri vizitacija pred birmo; od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje. *Pri večerni sv. maši bo pel zbor SLOVENSKE MATICE, po sv. maši pa koncert v dvorani;*

4. december, 2. ADVENTNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine in kateheze za odrasle in mladino;

5. december – ob 16.30 uri miklavževanje v Narodnem domu; ob 19. uri srečanje KARITAS; ob 20. uri KATEHETI;

6. december – farni zavetnik sv. Nikolaj; ob 19. uri srečanje birmancev in staršev;

8. december – BREZMADEŽNA, sv. maša ob 10. uri in 18. uri, pri tej sv. maši bo akademija v čas Brezmadežni;

9. december – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

10. december – od 16.-18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

11. december, 3. ADVENTNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 19. uri srečanje 2. zakonske skupine in kateheze za odrasle in mladino;

12. december – ob 19. uri srečanje ŽPS;

13. december – ob 19. uri srečanje birmancev in staršev;

15. december – ob 18.30 srečanje za študente; ob 19. uri molitev za domovino;

16. december – začetek božične devetdnevnic; po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

17. december – SPOVEDOVANJE PRED BOŽIČEM, od 14. do 17. ure. Izkoristite čim bolj zgodnji čas, ker imajo spovedniki večerne sv. maše;

18. december, 4. ADVENTNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri 3. zakonska skupina;

19. december – ob 20. uri priprava na sv. krst;

20. december – ob 19. uri srečanje birmancev in staršev;

22. december – ob 19. uri molitev za domovino;

23. december – po sv. maši molitvena skupina; ob 19. uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

24. december, SVETI VEČER – sv. maša, družinska, ob 19. uri; ob 24. uri **POLNOČNICA**;

25. december, BOŽIČ – sv. maša (KRSTNA) ob 8. in 10. uri. *Pri polnočnici in obeh sv. mašah na praznik bo OFER*;

26. december – SV. ŠTEFAN, sv. maša ob 8. in 10. uri;

30. december – praznik sv. Družine, sv. maša ob 18. uri;

31. december, SILVESTROVO in DRUGI SV. VEČER – sv. maša ob 18. in ob 24. uri, zahvalna za preteklo leto in blagoslov za novo prihajajoče leto.